

STØTT PRRs 8-PUNKTSFORSLAG, AVSLØR NIXONS "FREDSSVINDEL"!

Rundskriv fra Solidaritetskomiteen for Vietnam.

Den 17. sept. la PRRs utenriksminister og forhandlingsleder ved Paris-forhandlingene om Vietnam fram et 8-punktsforslag for en fredsslutning i Vietnam-krigen.

Hovedinnholdet i hver av de 8 punktene er som følger:

1. USA trekker seg ut militært innen 30. juni 1971, folkets frigjøringsstyrker vil da ikke gå til angrep på amerikanske styrker under tilbaketrekning.

2. Spørsmålet om forholdet mellom de to vietnamesiske partenes militære styrker løses av disse sjøl.

3. Det opprettes en provisorisk koalisjonregjering uten Thieu, Ky og Khien. Denne nye nasjonale administrasjon skal finne fram til fredlig løsning på krigen.

4. Det skal avholdes valg når USA har trekt seg ut og den nye valgformen skal garantere reell valgfrihet for alle.

5. Den midlertidige koalisjonsregjeringa skal bestå av tre komponenter: Representanter for PRR, representanter for Saigon-administrasjonen som står for fred og nasjonal uavhengighet, og representanter for ulike politiske krefter som av ymse grunner lever i utlandet.

Innenriks skal den nye regjering gjennomføre en politikk basert på nasjonal enighet og sikre folkets demokratiske rettigheter.

Utenrikspolitisk skal regjeringa føre en freds- og nøytralitetspolitikk i samsvar med de almenne prinsipper for fredlig sameksistens.

6. Vietnam er ett land og må skrittvis gjenforenes, men det vil sjølsagt bli tatt hensyn til at det er forskjellige regimer og system i de to sonene.

7. De avtalene partene kommer fram til er bindende.

8. Først etter at det er kommet i stand en avtale om fredsslutning, kan det inngås våpenhvile.

Til slutt erklærer PRR at den er beredt til å komme i kontakt med alle grupper, partier og enkeltpersoner som ønsker å få en slutt på krigen.

Uttalelsen gjenspeiler FNLs og PRRs oppriktige fredsvilje og setter fram som sine to viktigste vilkår

at USA trekker seg helt og fullt ut militært innen 30. juni 1971,

at det dannes en koalisjonsregjering uten deltakelse USAs nikkedokker Thieu, Ky og Khien.

PRRs fredsforslag har alt vunnet sterk støtte fra progressiver regjeringer, organisasjoner og enkeltpersoner over hele verden. = Den 8. okt. sendte SOLKOM ut en uttalelse som uttrykker full støtte til PRRs 8 punkter. Samtidig blir andre organisasjoner oppfordret til å støtte punktforlaget og kreve av den norske regjeringa at den tar første skritt mot anerkjennelse av DRV og PRR ved å støtte PRRs 8 punkter.

At PRRs prestisje internasjonalt er økende og at PRR og DRV fører en framgangsrik diplomatisk kamp, har også skint gjennom i de mer eller mindre pro-amerikanske massemedianer. Det almenne trekk har sjølsagt vært at planen i det alt vesentlige har vært fortia eller forvrengt. Det særskilte er da at aviser som Dagbladet og Arbeiderbladet ikke underslår det faktum at USA er skyld i stillstanden i Paris-forhandlingene. - Dagbladet skriver bl.a. i en leder:

"Vil den amerikanske regjeringen fortsatt satse fullt ut på de nåværende makthaverne i Sør-Vietnam, blir det ikke fred i Vietnam. Hele utviklingen siden de såkalte fredsforhandlingene begynte i Paris, har vist at USAs motstandere i Vietnam aldri vil gå med på en avtale som legitimerer det nåværende maktmønster i Saigon. Verken Nord-Vietnam eller FNL har ført denne blodige kampen i årevis bare for å måtte bite i gresset og sluke kamelene Thieu og Ky og det de representerer. Har dette ennå ikke gått opp for den amerikanske regjering, har vi ikke annet å se fram til enn en fortsatt blodig krig."

Siden PRRs fredsforslag fikk slik umiddelbar brei støtte, ble det øyeblikkelig oppfattet som en utfordring til USA og det var derfor ikke uventet at Nixon allerede den 7. okt. la fram sin egen 5-punktsplan med brask og bram. Typisk igjen- og avslørende- var den måten planen ble propagandert for i norske aviser. VG, Dagbladet, Arbeiderbladet og alle de største avisene her til lands lanserte Nixons ordrike "freds"-svada under feite overskrifter som "NIXON FORSLÅR VÅPENHVILE", "Nixon vil fred" o.l. Men den som skulle la seg bedra av slike prangende overskrifter, blir snart sorgelig skuffet- for FRED er ikke hovedinnholdet i Nixons punkter.

I grunnen inneholder ikke Nixons punktforslag noe nytt. Å snakke om "våpenhvile", "fredskonferanse" og "løslatelse av krigsfanger" i generelle og til dels vage og flertydige vendinger uten å gå nærmere inn på PRRs 8-punktsforslag, er i virkeligheten et forsøk på å fullstendig overse PRR som en likeverdig motpart.- Men la oss se hva de 5 punktene til Nixon sier:

For det første: "Alle væpnede styrker skal bli værende i de stillinger de holder." Dette betyr bl.a. en forlengelse av amerikansk okkupasjon av Sør-Vietnam, en legalisering av Saigon-juntaens intervensjonskrig i Kambodsja og en fastfrysing av USAs aggressjonsposter i hele Sørøst-Asia.

For det andre: "Fredskonferanse for hele Indo-Kina." - Dette er det vanlige trikket med å la USA-imperialismens nikkedøkke-regimer legaliseres gjennom deltakelse i "internasjonale konferanser" i amerikansk regi.

For det tredje: "Vi er rede til å forhandle om et avtalt tidsskjema for fullstendig tilbaketrekning, som et ledd i en totalløsning!" - Dette kan neppe være alvorlig ment, i så fall kunne Nixon ha svart på PRRs tilbud av den 17. sept. Dessuten: når Nixon snakker om "tilbaketrekning" er det i virkeligheten "vietnamiseringa" han mener, og det innebærer i all fall ingen "totalløsning".

For det fjerde: "Politisk løsning og løslatelse av krigsfanger". Her blir ikke den politiske løsninga konkretisert og at den politiske løsninga bl.a. innebærer en anerkjennelse av Saigon-juntaen, kommer ikke minst fram i det femte og siste punktet: "- en henstilling til Nord-Vietnam (ikke PRR!) om å anerkjenne at det er to parter i konflikten i sør (!)". Når Nixon under hele sin lange tale i hele tatt så vidt kommer inn på PRRs fredspan, "brakte han de eneste skarpe formuleringer i talen" (Dagbladet 8/10).- "La det ikke være noen tvil på dette vesentlige punktet: Den annen part har ikke bare innvendinger mot enkelte personer. De ønsker å oppløse de ikke-kommunistiske organiserte krefter (!) og sikre at ett parti overtar makten og de forlenger retten til å utelukke hvem de vil fra regjeringen. Dette fullstendige urimelige kravet er helt uakseptabelt." Og dermed hadde Nixon avslått PRRs fredstilbud.

Det er tre hovedårsaker til at Nixon nå legger fram et "fredsforslag"! foruten det at PRRs 8 punkter ble lagt fram på det nåværende tidspunkt:

1. Det går mot valg i USA! 2. USA-imperialismen er inne ei økonomisk krise med alt som det innebærer politisk og militært. 3. USA-imperialismen har også militære forpliktelser i andre deler av verden, slik som i Midt-Østen, der kampen til palestina-araberne og den økte kappestriden med sosialimperialismen er sterkt tiltakende.

--- Til slutt et utdrag fra en artikkel av Sven Øste (bl.a. kjent for reportasjer fra Kambodsja under den amerikanske invasjonen i mai), som sto i Dagbladet den 10 okt. i år. - Artikkelen er i hovedsak god og den bidrar bl.a. til avsløre Nixons falske fredsvilje:

"Man er i ferd med å henge opp leopardskinnen på veggen før leoparden er skutt. Ja, før man i det hele tatt vet om man noen gang kommer til å skyte leoparden i Vietnam-jungelen. Og i Paris-forhandlingenes jungel.

"Leopardmønstreet" er fra gammelt av betegnelsen på den form for våpenhvile "på stedet" som Richard Nixon har spilt ut. Og som skulle la de stridende styrker være i de stillingene de nå holder- flekkvis, spredt over hele Indo-Kina.

Den optimisme som blir markert på alle hold i Washington, virker i stor utstrekning anstrengt, forsert, påtvungen. Altså først og fremst et produkt av den tvangssituasjonen som valgkampen innebærer. His Masters Voice- alias visepresident Spiro Agnew- stormer land og rike rundt og anklager "radic-libs" (d.e. radikale liberale) for å sabotere landets forsvar og storhet.

I realiteten antyder Agnew at de mest irriterende kritikerne og "due- ne" bør anses som landsforrædere, selv om dette uttrykket ikke er i bruk- iallfall ikke ennå. Men regnet er da republikanere som Charles Goodell fra New York, som forsøker å bli gjenvalgt til senatet i november, og som på grunn av sine angrep mot Vietnam-krigen av Agnew praktisk talt er utrensket av partiet.

I denne infiserte atmoosfæren er det sannelig ikke lett å legge for dagen åpen mistro mot den siste fredsformel fra Nixon: Det er bedre taktisk å gli unna med vagheter og en liten applaus.

Særlig forbausende er den forestillingen at Nixons våpenhvileplan skulle være så tiltrekkende for motstanderen. Høye embetsmenn i Det Hvite Hus- noe navn må i følge reglene ikke nevnes- har riktignok åpent innrømmet at en slik form for våpenhvile, modell "Leopard" eller "Puslespill" er et meget vanskelig prosjekt.

Trass i reservasjoner og advarsler virker deres resonnement virkelighetsfremmende- og bygd på samme underlige forestillinger som situasjonen som når det heter i den amerikanske statistikk at så og så mange prosent av landsbyene eller befolkningen er "under regjeringens kontroll". Alle disse skinnsiffer er jo gang på gang skutt i senk av Vietnam-krigens motstandere, men er forblitt heklige i De Forente Staters ambassade i Saigon.

... Det virker som om disse illusjonene, som er klistret fast gjennom flere år, er blitt pumpet rett inni fredsplanen. At de militære nå gir sin velsignelse til et slikt program for våpenhvile, beror kanskje ganske enkelt på at de går ut fra at det aldri kommer til å bli satt ut i livet.

... Mer alvorlig er det når man forsøker å vurdere kløfta ved forhandlingsbordet, der Nixon-planen snarere later til å øke enn å minske

s.4.

Washington-regjeringens avhengighet av Saigon-juntaen. Det seineste utspillet innebære, noe som ettertrykkelig er blitt gjort klart av talsmennene for Det Hvide Hus, et amerikansk forsøk på å velte hele spørsmålet om den politiske løsningen over på vietnameserne selv. Dermed forsøker Nixon-regimet åpenbart å ryste av seg den kritikk som går ut på at USA må sparke ut "de korrupte Saigon-generalene" som "ikke har noe å vinne i senatet" - før en ordning skal kunne oppnås. Nå toer Nixon-regimet sine hender. Det politiske er vietnamesernes sak, kritiser ikke oss!

Samtidig avviser man kategorisk FNLS plan, altså at de mest kompromitterte juntalederne må vekk fra regjeringen,...

Nå ønsket Nixon-regimet at motstanderne skal godta og feste tillit til en våpenhvile-mens juntalederne fortsatt sitter i Saigons presidentpalass og departementer. Med den absolutte kontroll over politistyrker og alle andre maktfaktorer av avgjørende betydning for en rell våpenhvile.

Dette er bare noen elementer i bildet, det bildet som trylles bort av Nixon-regjeringer. I en situasjon der man skulle få fjernet Thieu og Ky bare ved hjelp av litt press, noen manøvrer, - som da amerikanerne oppmuntret til kuppet mot diktator Diem i Saigon i 1963.

... trend i Nixon-plan, skritt i ...
-hva tjener det til å vifte med tilbaketog på flere punkter, når man står ubøyeelig fast på et avgjørende punkt, på støtten til juntaen og dermed gjør alle tilbaketogene meningsløse? Eller kanskje snarere fri for all risiko, om en ser tilbudet ut fra de militære superhaukene, de seiersivrendes synsvinkel.

Når man satser alt på "vietnamiseringen", det vil si styrkelse av Saigon-juntaen militært og politisk, og dermed må gjøre alt for å verne om Thieu og juntaen.

I denne situasjonen bør det noteres at tidligere forsvarsminister Clark Clifford - som ikke løper noen risiko eller må beskytte noen-avfeier Nixons tale som "valgflask".

Og tidligere Oregon-senator Wayne Morse - som i sin tid var den mest prisippfaste "due" i Kongressen - kan nå opptre lite selvstendig. Han hevdet torsdag at presidentens plan "når man skaller av den retoriske kamouflasjen, i virkeligheten krever av Nord-Vietnam og FN av de skal kapitulere." Og han karakteriserte hele planen som et "grovt falskneri."

STØTT PRRs 8-PUNKTSFORSLAG, AVSLØR NIXONS "FREDSEBLØFF"!

KREV AT DEN NORSKE REGJERINGA STØTTER PRRs 8 PUNKTER OG ANERKJENNER DRV OG PRR, SAMT BRYTER ALLE FORBINDELSER MED SAIGON!

13/10 1970.